

#WstaliśmyZKanapy

SPOTKANIE – CZERWIEC 2021

TEMAT: „**DUCH ŚWIĘTY I MY**”

Konspekt dla prowadzącego

Cele spotkania formacyjnego

1. Przedstawienie roli Ducha Świętego w chrześcijaństwie
2. Ukazanie, jak ważne, cenne i potrzebne jest dawane świadectwa i ewangelizacja.
3. Wyjaśnienie jak świadczyć życiem i słowem

Przebieg spotkania

Tu opisujemy osobie prowadzącej propozycje kolejnych punktów spotkania.

1. Modlitwa

Rozpocznijcie spotkanie od modlitwy do Ducha Świętego.

2. Przypominajka

Przypomnijmy sobie o czym rozmawialiśmy w maju. Czy udało się Wam podyskutować i podzielić tematami do opracowania? Może potrzebujecie dodatkowego spotkania żeby te sprawy omówić.. jeśli trzeba zaplanujcie takie TERAZ!

3. Czytanie z Listu św. Pawła do Galatów (Dz 2, 1-4. 14. 22-23. 32)

Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić. Wtedy stanął Piotr razem z Jedenastoma i przemówił do nich donośnym głosem. „Mężowie izraelscy,

słuchajcie tego, co mówię: Jezusa Nazarejczyka, Męża, którego postannictwo Bóg potwierdził wam niezwykłymi czynami, cudami i znakami, jakich Bóg przez Niego dokonał wśród was, o czym sami wiecie, tego Męża, który z woli postanowienia i przewidzenia Bożego został wydany, przybiliście rękami bezbożnych do krzyża i zabiliście. Tego właśnie Jezusa wskrzesił Bóg, a my wszyscy jesteśmy tego świadkami.”

4. Zagajka

Zabawa – każdy ma opowiedzieć o sobie jakąś ciekawą historię (jakiś fakt z życia) nieznaną przez resztę uczestników, można opowiedzieć historię nieprawdziwą. Każdy z pozostałych ma w ręku dwie karty do gry (czerwoną – prawda, czarną – fałsz) po opowiedzianej krótkiej historii wszyscy wystawiają przed siebie zakryte karty. Kiedy już wszyscy są gotowi odkrywamy karty i każdy kto zgadł prawidłowo (czy historia była prawdą czy blefem) otrzymuje punkt. Wygrywa zdobywca największej liczny punktów.

5. Konferencja

Poniżej przedstawiamy przykładowy tekst konferencji, który może posłużyć za inspirację dla prowadzącego.

1. Kim jest Duch Święty?

Duch Święty jest 3 osobą Trójcy Świętej. W teologii mówi się że jest owocem miłości Ojca i Syna. Wiemy, że Duch Boży unosił się nad wodami podczas Stworzenia, był obecny od zawsze w tych, którzy pełnili wolę Boga (np. prorocy), a w sposób szczególny został dany Kościołowi w momencie Zesłania Ducha Świętego. Jezus zapowiadał, że po Jego śmierci Bóg pošle do uczniów Ducha Świętego, a po Zmartwychwstaniu mimo że tchnął na nich i udzielił swojego Ducha – Parakleta – Rzecznika i obrońcę, Pocieszyciela i kazał im czekać na szczególne Jego przyjście w Jerozolimie. Duch Święty czasem nazywany jest zapomnianą Osobą Trójcy. Każdy z nas otrzymał Ducha Świętego na Chrzcie Świętym i został umocniony Jego przyjściem na Bierzmowaniu.

2. Rola Ducha Świętego w życiu

Czasem nie zdajemy sobie sprawy z tego jak ważna jest rola Ducha Świętego w życiu wiary:

- a) Duch Święty rozwija w nas wiarę, nadzieję i miłość

Nikt nie może powiedzieć bez Ducha Świętego, że Jezus jest Panem. Twoja wiara, pragnienia, nadzieja i miłość które masz są Jego dziełem.

- b) Duch Święty umacnia i poucza wspólnotę Kościoła i każdego z wierzących

Jezus powiedział: „Duch Święty Was o wszystkim pouczy” (J 14, 25-26). Duch Święty pro-wadził Kościół kiedy się kształtował i dalej prowadzi, stąd nawet pomimo grzechów ludzi Kościoła nie musimy się bać, bo Kościół należy do Boga i jest prowadzony mocą Jego Ducha. Tak samo każdy z nas jeśli tylko pozostaje w kontakcie i komunii z Bogiem i pozwoli się prowadzić jest zaopiekowany przez Boga - Ducha Świętego.

- c) Objawia prawdę i wolę Boga

Duch Święty przez swoje natchnienia wskazuje nam wolę Boga i objawia nam prawdę nawet te najtrudniejszą. Duch Święty, który przychodzi pokazuje nam prawdę o nas samych, o naszym grzechu, o tym co w nas wymaga zmiany, ale też, nade wszystko, prawdę o tym, że Bóg kocha nas i zleca nam misje pomimo naszych słabości.

- d) Jest mocą z wysoka

Biblia mówi, że mając Ducha Świętego mamy wszystko, nie musimy się o nic lękać i jesteśmy jakby nowymi ludźmi, wyposażonymi w łaskę i moc Bożą. Bóg obiecał nam że Duch Święty pouczy nas co mamy mówić kiedy będziemy w trudnej sytuacji, a szczególnie kiedy będziemy mówić o nim i że jeśli uwierzimy w Jego obecność to będą działały się cuda, o których czytamy w Ewangelii i Dziejach Apostolskich.

W dzień Pięćdziesiątnicy Apostołowie wcześniej przerażeni i niepewni doświadczyli szczególnej obecności Ducha Świętego i stali się głosicielami Ewangelii i świadkami mocy Ducha, Zmartwychwstania Jezusa i miłości Boga.

3. Świadectwo - moja historia życia z Bogiem.

Jezus posyła swoich uczniów aby świadczyli. Pierwsze i najważniejsze świadectwo to świadectwo o tym że grób jest pusty. To świadectwo radości z tego że Ten, który umarł za moje grzechy, żyje, odkupił mnie i zbawił i moje życie się zmieniło dzięki Niemu. Historia każdego z nas jest historią świętą, bo wkroczył w nią Bóg ze swoją miłością, dostrzeżenie Jego zbawczej obecności w moim życiu i w mojej przeszłości jest źródłem świadectwa. Pewnie Dzięki Duchowi Świętemu, mogę uświadomić sobie że Ten wielki Bóg tak bardzo kocha mnie małego człowieka i dostrzec Jego działanie w moim życiu, odkryć na nowo te momenty gdy pozwolił mi Siebie doświadczyć. Papież Franciszek przywołuje pierwsze spotkanie uczniów z Chrystusem z Ewangelii

wg. św. Jana. Ojciec Święty zaznacza, że to wspomnienie musiało zostać w nich na zawsze skoro potem oddali mu wszystko i musiało być czymś niezwykle cennym skoro Andrzej od razu opowiedział o tym bratu.

„Apostołowie nigdy nie zapomnieli chwili, gdy Jezus poruszył ich serca: «Było to około godziny dziesiątej» (J 1, 39).”

- Papież Franciszek; Adhortacja Ewangelii Gaudium

Dwaj uczniowie usłyszeli, jak mówił, i poszli za Jezusem. Jezus zaś odwróciwszy się i ujrawszy, że oni idą za Nim, rzekł do nich: «Czego szukacie?» Oni powiedzieli do Niego: «Rabbi! - to znaczy: Nauczycielu - gdzie mieszkasz?» Odpowiedział im: «Chodźcie, a zobaczycie». Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka, i tego dnia pozostali u Niego. Było to około godziny dziesiątej. Jednym z dwóch, którzy to usłyszeli od Jana i poszli za Nim, był Andrzej, brat Szymona Piotra. Ten spotkał najpierw swego brata i rzekł do niego: «Znaleźliśmy Mesjasza» - to znaczy: Chrystusa. I przyprowadził go do Jezusa (J 1, 37-42)

Świadectwo to pamięć o tym co zrobił dla mnie Bóg, to moja historia, świadectwo wiary to mówienie o swojej historii życia w którą wkroczył Bóg. Bardzo potrzeba świadectwa, szczególnie dziś ludzie nie chcą słuchać tych, którzy tylko pouczają. Papież Franciszek powiedział, że: potrzeba świadków nie nauczycieli. Dlatego, że ludzie nie potrzebują tylko słyszeć o wierze, chcą ją zobaczyć i jej doświadczyć. Pragną zobaczyć ludzie podobnych sobie, którzy w świecie żyją Ewangelią i doświadczeniem Jezusa i pomimo swoich słabości powstają żeby kroczyć za Nim! Świadectwo młodych i świeckich jest więc szczególnie cenne.

Ewangelizacja to właśnie głoszenie kerygmatu (który już poznaliśmy, czyli prawdy o tym, że Bóg, który stworzył świat z miłości w odpowiedzi na grzech człowieka posłał Syna, który umarł i Zmartwychwstał dla naszego zbawienia) i świadectwa - tego jak kerygmat wypełnia się w moim życiu. Na podstawie Katechizmu Kościoła Katolickiego wiemy też, że ewangelizacja jest „nioedzowna do zbawienia”. Każdy dojrzały chrześcijanin który doświadczył miłości Boga, musi o tym opowiadać, chce się tym dzielić z miłości do bliźnich, chce żeby oni też się o tym dowiedzieli.

„Dopóki żyje na świecie, choćby jeden tylko człowiek, który nie zna i nie kocha Jezusa, nie wolno Ci spocząć”.

- o. Jordan od Krzyża; założyciel salwatorianów

Pan Bóg posyła nas, mówi „Idźcie na cały świat i nauczajcie wszystkie narody” i gwarantuje nam że nie zostawi nas samych i że mocą Ducha Świętego będzie działać i potwierdzać słowa naszego świadectwa.

4. Jak głosić świadectwo:

Największym świadectwem jakie możemy dać jest nasz sposób życia. Niektórzy mówią, że kiedy katolik nie jest gburem, to już ewangelizacja. Święty Franciszek z Asyżu swoim uczniom mówił: „Idźcie głosić Ewangelię, w razie potrzeby możecie użyć słów. Nie ma lepszej ewangelizacji niż bycie przykładem który pociąga do naśladowania i daje do myślenia. Żyć tak normalnie i pięknie zarazem, być znakiem tego że Bóg kocha i działa, żyć w taki sposób żeby inni zastanawiali się jak to robie i skąd mam to „coś” i zapragnęli podobnie – to najpiękniejsza ewangelizacja.

Świadectwo życia to jedno, ale jesteśmy przecież także wezwani do głoszenia ewangelii słowami, przez kerygmat i głoszenie naszego świadectwa życia do ludzi. Wyjść do świata i tym, którzy chcą, a czasem też tym, którzy nie chcą słuchać o Bogu głosić Boże zbawienie i ratunek w Bogu – to misja każdego dojrzałego chrześcijanina. Dlaczego mamy mówić a nie wystarczą gesty i przykład? Ponieważ słowo w przestrzeni duchowej ma moc i trafia do serca na wzór Słowa Wcielonego – Jezusa Chrystusa i Jego nauczania. Kiedy już odważymy się mówić innym wprost o Jezusie warto pamiętać o kilka ważnych kwestiach:

- a) Celem ewangelizacji jest skłonienie kogoś do relacji z Bogiem, nie do chodzenia do Kościoła, nie do moralności, czy nawet do zmiany swojego życia. To wszystko przyjdzie później jako konsekwencja relacji z Jezusem.
- b) Dzielenie, nie nawracanie – w ewangelizowaniu nie chodzi o to żeby kogoś przekonać, czy wygrać dyskusję, ale zasiać Słowo, zasiać nadzieję na to, że w czyimś życiu Bóg też zadziała tak jak w moim. Nie można skupiać się na efektach zewnętrznych i martwić, że ktoś nie chce mnie słuchać. Często może się okazać, że moje słowa (ziarno) przyniosą jakiś efekt (zaowocują) dużo później.
- c) Ewangelizując trzeba pamiętać, że świadectwo jest przede wszystkim o Bogu, a nie o sobie. Jeśli chce się dzielić z kimś swoją wiarą to warto się upewnić że więcej razy pada „Bóg” niż „ja” i że to co mówię nie jest piękną historią o mnie, ale o Bogu jako Zbawcy i słabym grzeszniku, którego On uratował.

6. Aktywizacja

1. Dzielenie:

Zabawa, którą zaproponowaliśmy wam na początku miała zaprosić Was do tego żeby odkryć przed innymi jakąś tajemnicę-historie ze swojego życia.

Teraz zapraszamy Was abyście zwięźle podzielili się ze sobą momentem kiedy najbardziej doświadczyłem Bożego działania w swoim życiu. Świadectwem jakiegoś kluczowego momentu mojego życia wiary i poznawania Boga, oraz co to wniosło i zmieniło w moim życiu?

2. Dyskusja:

Czy zdarzało Wam się ewangelizować, mówić komuś o Bogu, pragnąc żeby doświadczył Go też? Jakie mieliście trudności?

7. Zadanie domowe

Opowiedzieć komuś o Bogu i o tym co zdziałał w moim życiu

8. Modlitwa

Na zakończenie spotkania chcieliśmy zaproponować Wam modlitwę dziękczynienia (chwila prowadzonej lub cichej adoracji, krótka prowadzona modlitwa, modlitwa jakąś pieśnią lub recytacja jednego z psalmów; np.: Ps 40, 65, 66 lub 107). Na zakończenie Waszej modlitwy będziecie mogli odmówić AKT ZAWIERZENIA, który znajduje się na osobnej kartce.

9. Zobacz więcej

- [lirykald - Ks. Piotr Pawlukiewicz - Kim jest Duch Święty?](#)
- [Archidiecezja Łódzka - Abp Grzegorz Ryś na Niedzielę Zesłania Ducha Świętego | Łódź 2021](#)
- [Katecheza bez granic - 9. Czym jest ewangelizacja? - O. Tomasz Nowak OP](#)

